

от компетенцията на общината. А тя Столична община, няма средства, за да се справи с тях.

Р: Еми, опитват се, да, опитват се, опитват се така да, и да се развият, а-а, иначе са артистични значи, пеят хубаво, е в 75-о мен там ми е много приятно да ходя, да, занимават се децата, абе, артисти са от малки, просто това им е даденост като бит такъв.

И: Е да, стига да имат възможност да продължат да учат после другаде...

Р: Еми, но, но това си зависи само от семейството. От семейството, най-вече на семейството да се въздейства, за да се въздейства на семейството, трябва просто държавата да търси начини, да търси начини и да ги изкара, да не са на едно място. Съсредоточаваме ли повече хора тука във тоя квартал, проблемите ще станат по-големи. А-а, това, че там няма канализация, няма навсякъде водопровод, ток няма, това са неща, които просто ще стане нещо, проблем ще има. От време на време изгарят къщи, щото са една до друга колибите; семейства, ей скоро имаше сега пък от наводненията, на улицата остават, се чудим къде да ги настаним, виетнамските общежития, Рижки проход, там е ад, първо те не отговарят на никакви изисквания тея общежития, и второ, вече са амортизирани до степен на неузнаваемост там (община 3).

Оказва се обаче, че няма откъде да се намерят ресурси дори за продължаване на дейностите по десегрегация¹²⁴ на учениците от ромски произход, провеждани в рамките на 1–2-годишен проект на чужд донор. Нещо повече – когато са в рамките на проект, дейностите се приемат като легитимни, и общината ги подкрепя; когато проектът свърши и за да продължат дейностите, общината трябва да отделя от собствените си средства, политиката на десегрегация, която е заявена като национална политика, бива поставяна под въпрос на местно равнище.

¹²⁴ Общинарите не обичат тази дума, защото „ние не го разглеждаме като сегрегирано, а като квартално училище с всичките особености на етноса, който си носи“ (община 2).